

РЕШЕНИЕ

№ 2119

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 08.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10230** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 40391 от 10.11.2022 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 1012 – 21 – 1468 от 07.11.2022 г. по описа на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ), подадена от Д. Д. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. К. Р. от АК – В., с адрес за призоваване и връчване на книжа [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу решение № 2153 – 21 – 208 от 18.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012 – 21 – 580 от 11.04.2022 г. на жалбоподателя против разпореждане № РНП – 2 – 4 – 21 - 01085446 от 09.03.2022 г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване като неоснователна.

С жалбата се иска, съдът да отмени обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане. Твърди се, че разпореждането на длъжностното лице по ПО е немотивирано и необосновано. Според оспорващия в разпореждането е необходимо задължително да се съдържат правното основание за образуването му и конкретните факти, с които да е осъществен фактическия състав на хипотезата на чл. 114, ал.1 от КСО. Инвокират се съображения, че производството е недопустимо и произволно образувано, тъй като не е установено по съответния ред нередност на описаните документи УП – 3, изх. № 29 от 26.02.2001 г. и УП – 2, изх. № 30 от 26.02.2001 г., издадени от ДФ „Строймашинженеринг“. Жалбоподателят твърди, че неправилно е

приложен текста на чл. 114, ал.1 от КСО за събиране на надвзетата пенсия при наличие и недобросъвестност. Допълнително се излагат подробни съображения по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Р., който поддържа жалбата и предлага да се уважи.

Ответникът директор на ТП на НОИ - С. – редовно призован, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна по мотиви, изложени в решението на директора. Депозира писмено становище и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото се установява, че по подадено заявление вх. № 795 от 10.07.2003 г., с разпореждане № [ЕГН] от 17.09.2003г. на Ръководител „ПО“ на Д. Д. С. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от датата на инвалидизиране 12.02.2003 г.

С разпореждане № [ЕГН]/3 от 20.02.2007 г. на Ръководител „ПО“ е постановен отказ за отпускане на Д. Д. С. на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по подадено заявление вх.№ 08000198 от 12.01.2006 г.

По заявление вх.№ МП-114776 от 03.12.2013 г. с направено ново искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ), с разпореждане № [ЕГН]/1 от 30.07.2014 г. на Ръководител „ПО“ на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4. ал.1 от ПЗР на КСО от 03.12.2013 г., като от същата дата е спряна на основание чл.95. ал.1. т.4 от КСО получаваната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Във връзка с подадено заявление вх.№ 1023-21-1728 от 18.06.2019 г., с което Д. С. претендира за допусната грешка в продължителността на осигурителния му стаж от втора категория при определяне размера на личната му пенсия за ОСВ, е извършена цялостна проверка на пенсионното досие и зачетения осигурителен етаж. При проверката длъжностното лице по пенсионно осигуряване е установило нередовности в представените към заявление вх.№ МП-114776 от 03.12.2013 г. документи за осигурителен стаж и осигурителен доход, издадени от ДФ „Строймашинженеринг“, взети предвид при преценка правото и отпускането на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на оспорвания с разпореждане № [ЕГН]/ 1 от 30.07.2014г. Направена е преценка, че е оглед установените нередовности, представените документи не могат да служат като годно доказателство за установяване на осигурителен стаж и доход.

След изключване на зачетения въз основа на представените нередовни документи от ДФ „Строймашинженеринг“ осигурителен стаж за периода 26.11.1990 г. - 31.07.1995 г. и извършена нова преценка на правото на лична ОСВ пенсия на Д. С. по подаденото на 03.12.2013 г. заявление, е установено, че без зачитане на осигурителен стаж по представените нередовни документи, към датата на подаденото заявление жалбоподателят не отговаря на законовите изисквания за отпускане на лична пенсия за ОСВ по §4, ал.1 от ПЗР на КСО. тъй като няма изискуемия сбор от осигурителния стаж и възрастта 100 т.

С разпореждане № [ЕГН]/244 от 26.07.2019 г., потвърдено с решение № 2153 – 21 - 34 от 18.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е отменило разпореждане № 1 от 30.07.2014 г. като неправилно постановено и е постановило отказ за отпускане на Д. Д. С. на лична

пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание §4, ал.1 от ПЗР на КСО. Решение № 2153 - 21- 34 от 18.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град е обжалвано по реда на чл.118 от КСО по съдебен ред и с решение № 1970 от 26.03.2021 г. на АССГ, Трето отделение, 16 състав, постановено по адм. дело № 2727/2020 г., предявената от Д. С. жалба е отхвърлена като неоснователна. Решението на АССГ е оставено в сила с решение № 10559 от 19.10.2021 г. на ВАС, Шесто отделение, по адм. дело № 6629/2021 г. и е влязло в законна сила на 19.10.2021 г.

След отмяната на разпореждане № 1 от 30.07.2014 г., с разпореждане № [ЕГН] от 22.08.2019 г. на Ръководител „ПО“ на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за ОСВ по чл. 68, ал.3 от КСО, считано от 12.12.2013 г. – датата на навършване на 64 години и 8 месеца и придобиване право на пенсия на това основание. С решение № 2153 – 21 – 4 от 13.01.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град е отхвърлена като неоснователно предявена по реда на чл. 117 от КСО жалба от Д. С. срещу разпореждане № [ЕГН] от 22.08.2019 г. Решение № 2153-21-4 от 13.01.2022 т. на Директора на ТП на НОИ С. - град е получено лично от жалбоподателя на 31.01.2022 г.. не е обжалвано в законоустановения срок по реда на чл.118 от КСО и е влязло в законна сила на 15.02.2022 г.

В последствие е издадено процесното разпореждане № РНН-2-4-21-01085446 от 09.03.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, постановено на основание чл.98, ан.2 във връзка с чл.114. ал.1 и чл.113 от КСО и е определен размера на подлежащата на възстановяване от Д. С. недобросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст в резултат на представените нередовни документи за осигурителен стаж и доход от ДФ „Строймашинжинеринг“, представляваща разликата между получената пенсия въз основа на отмененото разпореждане № 1 от 30.07.2014 г. и следващият се размер на пенсията по разпореждане [ЕГН] от 22.08.2019 г., ведно със законната лихва.

Относно нередовността на тези документи и незачитането на осигурителен стаж на жалбоподателя за периода 26.11.1990 г. - 31.07.1995 г., както и относно законосъобразността на отмяната на разпореждане № 1/30.07.2014 г., Директорът на ТП на НОИ С. - град се е произнесъл с мотивираното Решение № 2153-21-34 от 18.02.2020 г., с което е оставил без уважение предявена по административен ред жалба срещу Разпореждане № [ЕГН]/244 от 26.07.2019 г.,с което е отменено разпореждане № 1 от 30.07.2014 г. и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание §4. ал.1 от ПЗР на КСО. Решение № 2153-21-34/18.02.2020 г. е обжалвано по реда на чл.118 от КСО по съдебен ред, като в хода на съдебното производство от страна на административния орган е оспорена истинността на представените от жалбоподателя документи, издадени от ДФ „Строймашинженеринг“.

С решение № 1970 от 26.03.2021 г. на АССГ, Трето отделение, 16 състав, постановено по адм. дело № 2727/2020 г., предявената от Д. С. жалба срещу Решение № 2153-21-34 от 18.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/244 от 26.07.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, е отхвърлена като неоснователна. Съдът е приел, че оспорените в хода на съдебното производство обр. УП-2 № 30/26.02.2001 г. и обр.УП-3 № 29/26.02.2001 г., както и трудова книжка № 872/26.11.1990 г., с посочен издател ДФ „Строймашинженеринг“. са неавтентични/неистински документи и оспорването по реда на чл.193 от ГПК е доказано. От съвкупната преценка на представените по

делото доказателства /удостоверения, трудова книжка, ССЕ, разплащателни ведомости, свидетелски показания и др./ съдът достига до извода за недоказаност на положен от жалбоподателя стаж в ДФ „Строймашинженеринг“ за периода 26.11. 1990 г. – 31.07.1995 г., което води до отпадане на материалната предпоставка за възникване право на пенсия на основание § 4, ал.1 от ПЗР на КСО и законосъобразност на оспорения административен акт. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 10559 от 19.10.2021 г. на ВАС, Шесто отделение, по адм. дело № 6629/2021 г. и е влязло в сила.

Срещу разпореждането Д. С. е подал жалба с вх. № 1012 – 21 – 580 от 11.04.2022 г. до директора на ТП на НОИ – С. град, който се е произнесъл с решение № 2153 – 21 – 208 от 18.05.2022 г. и е отхвърлил жалбата като неоснователна.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспореното решение № 2153 – 21 – 208 от 18.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град е връчено на неговия адресат на 22.10.2022 г., видно от известие за доставяне ИД R PS 1071 010SWQ 5 (л. 104), а жалбата срещу него е подадена на 07.11.2022 г. чрез административния орган, поради което е подадена в срока по чл. 118, ал.1 КСО, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваното разпореждане е издадено от компетентен орган, съгласно приетата по делото Заповед № Ц1015 – 21 – 124 от 30.11.2020 г., издадена от за директор.

Съгласно чл. 177 от АПК решението има сила за страните по делото, като всички актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда са нищожни. Относно неавтентичността/неистинността на представените от жалбоподателя документи с посочен издател ДФ „Строймашинженеринг“, както и относно законосъобразността на отмяната на разпореждане № 1 от 30.07.2014 г. и липсата на материалноправните предпоставки за отпускане на оспорвания на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание §4, ал.1 от ПЗР на КСО (отм.) е налице произнасяне с влязло в сила Решение № 1970 от 26.03.2021 г. на АССГ по адм. дело № 2727/2020 г., потвърдено с Решение № 10559 от 19.10.2021 г. на ВАС по адм. дело № 6629/2021 г.

Съгласно чл. 114, ал.1 от КСО, недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113 от КСО.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за недобросъвестно поведение от негова страна, Недобросъвестността е понятие, свързано със субективната страна на проявеното поведение, изразено с действие или бездействие, както и с наличието на

връзка между поведението и целения резултат. В този смисъл недобросъвестно поведение е налице при съзнателно извършване на противоправно действие или бездействие от правния субект. Следователно длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно е приело, че жалбоподателят недобросъвестно е получил суми за лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в по – голям размер от следващия се, тъй като със заявление вх. № МП – 114776 от 03.12.2013 г. за отпускане на лична пенсия за ОСВ съзнателно е представил пред пенсионния нередовни документи за осигурителен стаж и доход от ДФ „Строймашинженеринг“ с цел придобиване права у получаване на пенсия в по – голям размер от следващия се. Представянето на документи, приети от съда за неистински/неавтентични в проведеното в хода на съдебното производство по адм. дело № 2727/2020 г. на АССГ оспорване по реда на чл. 193 от ГПК е доказателство за недобросъвестността на жалбоподателя.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за настъпила погасителна давност за възстановяване на търсената сума от ответника. Следва да се припомни, че по подадено на 03.12.2013 г. заявление, е разпореждане № [ЕГН]/ 1 от 30.07.2014 г. на Ръководител „ПО“ на Д. С. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал.1 от ПЗР на КСО от 03.12.2013 г., като от същата дата е спряна на основание чл.95, ал.1, т.4 от КСО получаваната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. С разпореждане № [ЕГН]/ 244 от 26.07.2019 г. длъжностното лице по пенсионно осигуряване е отменило разпореждане № 1 от 30.07.2014 г. като неправилно постановено и е постановило отказ за отпускане на жалбоподателя на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание §4, ал.1 от ПЗР на КСО и в разпореждането е посочено надвзетата сума от пенсия да се събере на основание чл.114. ал.1 от КСО. Разпореждането е обжалвано по реда на чл.117 от КСО с жалба вх.№ 1012-21- 1471/23.08.2019 г. и е потвърдено с решение № 2153-21-34 от 18.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град. Последното е обжалвано по реда на чл.118 от КСО. като с решение № 1970/26.03.2021 г. на АССГ, Трето отделение, 16 състав, постановено по адм. дело № 2727/2020 г., предявената от Д. С. жалба е отхвърлена като неоснователна. Решението на АССГ е оставено в сила с решение № 10559/19.10.2021 г. на ВАС на РБ. Шесто отделение, по адм. дело № 6629/2021 г. и е влязло в законна сила на 19.10.2021 г. След отмяната на разпореждане № 1 /30.07.2014г., с разпореждане № [ЕГН] от 22.08.2019 г. на Ръководител „ПО“ на оспорвания е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал. 3 от КСО, считано от 12.12.2013 г. - датата на навършване на 65 години и 8 месеца и придобиване право на пенсия на това основание. Постановеното разпореждане е обжалвано по реда на чл.117 от КСО с жалба вх.№1012-21- 1680/24.09.2019 г., като с Определение № 2153-21-105/23.07.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град образуваното административно производство по жалбата е спряно на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК до приключване на производството по адм. дело №2727/2020 г. по описа на АССГ с влязъл в сила съдебен акт. С решение № 2153-21-4 от 13.01.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град спряното производство е възобновено на основание чл.55, ал.1 от АПК и жалбата на Д. С. срещу разпореждане № [ЕГН]/ 22.08.2019 г. е отхвърлена като неоснователна. Решение № 2153-21-4 от 13.01.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град е получено лично от жалбоподателя на 31.01.2022 г., не е обжалвано в законоустановения срок по реда на чл.118 от КСО и е влязло в законна сила на 15.02.2022 г.

С процесното решение е потвърдено разпореждане № РНП-2-4-21-01085446 от

09.03.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, постановено на основание чл.98. ал.2, т.2 във връзка с чл.114, ал.1 и чл.113 от КСО, с което е разпоредено възстановяване от Д. С. на недобросъвестно получена сума за лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 40216,75 лева, от които 26111,79 лева главница за периода от 03.12.2013 г. до 31.07.2019 г. и законна лихва в размер на 14104,96 лева, начислена към датата на постановяване на разпореждането 09.03.2022 г., представляваща разликата между получената пенсия въз основа на отмененото разпореждане № 1 от 30.07.2014 г. и следващият се размер на пенсията по разпореждане [ЕГН] от 22.08.2019 г., ведно със законната лихва. Разпореждане № РНП-2-4-21-01085446 от 09.03.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е законосъобразно издадено на основание чл.98, ал.2, т.2 от КСО и чл. 10, ал.7 от НПОС след влизане в сила на 19.10.2021 г. на разпореждане № [ЕГН]/ 244 от 26.07.2019 г. за отмяна на разпореждането от 30.07.2014 г., с което е установено по основание задължението и влизането в сила на 15.02.2022 г. на разпореждане [ЕГН] от 22.08.2019 г., е което му е отпусната лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.3 от КСО.

Съгласно чл. 115, ал. 1 от КСО вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършени осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвети пенсии и лихвите върху тях се погасяват е изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. С изтичане на десетгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят, се погасяват всички вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато задължението е разсрочено или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Погасителната давност е способ за погасяване на задълженията, който не се прилага служебно от административния орган, тъй като е изтичането на давността не се погасява самото задължение, а се препятства неговото събиране по принудителен ред. В този смисъл необходимо условие за прилагане на петгодишната давност по чл. 115, ал. 1 от КСО е длъжникът да е направил възражение за изтекла погасителна давност, по което следва да бъде извършена преценка относно наличието на някоя от хипотезите на чл. 115, ал. 3 и ал. 5 от КСО, които водят до прекъсване и спиране на давността.

При прилагане на 5-годишната погасителна давност по КСО, е оглед направеното в съдебното производство възражение, следва да се прецени дали същата е била прекъсвана или спирана, за да се определи дали вземането за периода от 03.12.2013 г. до 31.07.2019 г. е погасено по давност.

Разпоредбата на чл.115, ал.3 от КСО определя, че давността се прекъсва с влизането в сила на разпореждането за установяване на вземането и е предприемане на действия по принудително изпълнение. От прекъсването на давността започва да тече нова давност (чл.115, ал.4 от КСО).

Чл. 115, ал.5, т.1 от КСО определя, че давността спира да тече при обжалване - докато продължава спорът относно вземането. В чл.115, ал.5, т.2 от КСО е предвидено спиране на давността и когато е

образувано друго административно или съдебно производство, от което зависи издаването на разпореждане или отпускане на парично обезщетение или помощ по този кодекс.

Разпореждането, е което е постановено възстановяване от Д. Д. С. на недобросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж е постановено на 09.03.2022 г., към която дата, при прилагане разпоредбите за спиране и прекъсване на давността, е изтекъл 5-годишния срок по чл.115, ал.1 от КСО само за вземанията на НОИ, произтичащи от неоснователно изплатена сума за пенсия за периода от 03.12.2013 г. до 31.12.2013 г. За останалия период-от 01.01.2014 г. до 31.07.2019 г. вземането не е погасено по давност.

По отношение на вземането на НОИ за 2014 г. петгодишната давност се брои от 01.01.2015 г.; за 2015 г. – от 01.01.2016 г.; за 2016 г. – от 01.01.2017 г.; за 2017 г. – от 01.01.2018 г.; за 2018 г. – от 01.01.2019 г. и за 2019 г. – от 01.01.2020 г.

Разпореждане № [ЕГН]/ 244 от 26.07.2019 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, което е отменено разпореждане № 1 от 30.07.2014 г. за отпускане на Д. С. на лична пенсия за ОСВ по §4, ал.1 от ПЗР на КСО и е постановен отказ за отпускането ѝ, е обжалвано по реда на чл.117 КСО с жалба вх.№ 1012-21-1471 от 23.08.2019 г., поради което съгласно чл.115, ал.5 от КСО давността спира да тече до приключване на производството по жалбата с влязъл в сила акт. В конкретния случай, разпореждането влиза в сила с постановяване на решение № **10559/19.10.2021** г. на ВАС на РБ. Шесто отделение, по адм. дело № 6629/2021 г., с което е оставено в сила решение № 1970 от 26.03.2021 г. на АССГ, Трето отделение, 16 състав, постановено по адм. дело № 2727/2020 г., образувано по жалба срещу решение № 2153-21-34 от 18.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена предявената по административен ред жалба срещу разпореждането. Следователно давност за вземането за 2014 г. е текла за времето от 01.01.2015 г. до 23.08.2019 г. /4 год., 07 мес. и 22 дни/, съответно с година по-малко за вземането за всяка от следващите години, след което същата спира да тече, а от влизане в сила на разпореждането за установяване на вземането по основание **19.10.21 г. давността се прекъсва** и започва да тече нов петгодишен давностен срок. Това е така, защото с влязлото в сила разпореждане № [ЕГН]/ 244 от 26.07.2019 г. е разпоредено надвзетата сума от пенсия да се събере на основание чл. 114, ал. 1 КСО, т.е. с него се установява и вземането на НОИ, което от своя страна е предпоставка за прекъсване на давността по чл. 115, ал.3, т. 1 от КСО.

В тази връзка, с оглед спирането и прекъсването на давността, към 09.03.2022 г. - датата на постановяване на разпореждането, с което е определен конкретния размер на подлежащите на възстановяване суми,

не е изтекла 5-годишната погасителна давност по отношение на вземането на НОИ за периода 2014 - 2019 г. В този смисъл е и актуалната съдебна практика – решение № 10613 от 19.10.2021 г. на ВАС по адм. дело № 5655/2021 г., Шесто отделение, решение № 11478 от 11.11.2021 г. на ВАС по адм. дело № 6482/2021 г., Шесто отделение и др.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 360 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. С., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 2153 – 21 – 208 от 18.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012 – 21 – 580 от 11.04.2022 г. на жалбоподателя против разпореждане № РНП – 2 – 4 – 21 - 01085446 от 09.03.2022 г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване като неоснователна.

ОСЪЖДА Д. Д. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП - С. град на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: